

MŪSŲ LIETUVA

VELYKŲ ŠVENTĖS TEPAGYVINA IR TESUSTIP-
RINA MŪSŲ TIKĖJIMĄ Į KRISTAUS PRISIKĖLIMĄ
IR TEPAKURSTO MŪSŲ VILTĮ, JOG IR MES PRISI-
KELSIM, KAIP ŠGANYTOJAS PAŽADĖJO. TAS TI
KĖJIMAS IR VILTIS TEPRIPILDO VISUS MŪSŲ PA-
RAPIEČIUS IR M. LIETUVOS SKAITYTOJUS GILIU
DIDELIU DŽIAUGSMU! ALELIUVA!

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOS
KUNIGAI TĖVAI JĖZUITAI

NR 15 (1341) XXVI. 1974 M. BALANDŽIO - ABRIL 11 D. 70 centavų
R. Juatindiba, 20 - Caixa Postal 4421 - 01000 São Paulo, SP Tel. 273-0338

PRANCŪZIJA

Balandžio 3 mirė Prancūzijos prezi-
dentas G. Pompidou.

Paliktame rašte prašė būt palaidotas be gė-
liu, be kalbų, be didesnių iškilmių. Ant kapo
dėt tik paprastą akmenį su jo vardu, pavarde,
gimimo ir mirimo datos įrašu. Prašė atlaikyti
mišias šv. Liudviko bažnyčioje, saloje, Viskas
padaryta, kaip velionis nageidavo.

Prezidentą jau palaidojus, bal. 6 dieną gra-
žiojoje Notre Dame katedroje kardinolas Mar-
ty atlikė iškilmingas pakasynų mišias, daly-
vaujat virš 80 kraštų diplomatų. Jų tarpe ir
JAV prezidentas Niksonas ir Sovietų prezid.
Podgorny.

(o) Po laidotuvių prez. Niksonas susitiko su
didele eile diplomatų. Su Podgorniu kalbėjo-
si tarėsi net porą valandų.

(o)

JAV.

Atrodo, jog prez. Niksonas vargiai beišvengs
bylos parlamente jam pašalinti iš prezidento
kėdės. Sakoma, kad jau esą daugiau kaip du
trečdaliai reikalingų balsų. Jis yra ne tik labai
susiraužęs Watergate šnipinėjimo byloje, bet
dabar iškilo aikštėn, kad jis esąs nesumokėjęs
didelės sumos mokesčių, virš pusės milijoną
dolerių. Nors jis ir apsiima viską sumokėti, bet
amerikiečiai esą labai pasipiktinę, kad jų pre-
zidentas išsisukinėjo mokėt mokesčius ir to-
dėl esąs nustojęs žmonių pasitikėjimo.

SIRIJA IZRAELIS

Jau arti menesio kaip Sirija-Izraelis kasdien
smarkokai apsišaudo iš kanuolių, ir tankų. Iz-
raelis mobilizavo kariuomenę, nes bijo, kad sirai
nepradėtų karo per žydų dabar švenčiamas Ve-
lykas, kaip Egiptas pradėjo švenčiant Jom Ki-
purą. O sirai ne juokais grasina pradėsią rimtą
karą, jei žydai nesitrauksią iš užimtų žemių.

(o) KUBA. Šv. Tėvo užsienio reikalų sekreto-
rius prel. Casaroli visą savaitę lankėsi Kuboje.
Tarėsi su vyskupais ir valdžios vyrais. Jam be-
sirengiant skristi Romon, atvyko pas jį pats
Kubos diktatorius Fidel Castro ir ilgokai abu
tarėsi. Romon sugrižęs Casaroli sakė, jog Ku-
bos katalikai esą patenkinti socialistinėje san-
tvarkoje, tik jiems labai trūksta kunigų. Jų esą
tik pora šimtų.

(o) AFRIKA. Atsisakė prezidento vietos gene-
rolas Gadafi, labai įsitikinęs musulmonas ir tik-
ras diktatorius. Bet jis pasilaikė aukščiausią ka-
riuomenės vadovybę.

ANGLIJA

Rasti labai gausūs ištekliai naftos Šiaurės
Jūrėse, netoli Anglijos pakraščiu. Toje vieto-
je jūros dugnas yra virš šimto metrų gelmėje.
Visgi tikimasi, jog galima tą naftą ištraukti ir
aprūpinti daugelį įmonių ir namų kuru bei e-
nergija.

Dail. Antanas Lamosaitis

Kristaus Prisikėlimas lietuviškoje nuotaikoje ir perspektyvoje

MOKSLAS

Dr. Vincas Vyčinas, studijavęs Vytauto Didžiojo universitete Kaune, profesoriaujęs Britų Kolumbijoje, Kanadoje, parašė tris knygas angliškai: *Earth and Gods* (Žemė ir dievai), *Greatness of Philosophy* (Filosofijos didingumas) ir paskutinių metų „Search for Gods“ (Dievų paieška). Šioje knygoje aptaria žmonijos priešfilosofinę išmintį, pasinaudodamas lietuvių ir kitų tautų mitologija.

PARODOS

Marvland valstijoje, JAV, buvo surengta Broniaus Buračo medžio drožinių paroda. Prieš dvidešimt metų dailininkas drožinejo vidaus dekoracijas Baltiesiems rūmams ir JAV kongreso rūmams.

Pabaltijo akvarelės trečioji paroda Rygoje puošta 27 latvių, 16 estų ir dešimties lietuvių dailininkų darbais.

Liaudies meno draugija Vilniuje surengė pirmąją liaudies meno mūgę, pardavinėdama drožinius, audinius, gintaro papuošalus, suvenyrus, keramikos dirbinius.

Vilkaviškyje suruošta gėlių ir vaisių paroda, kurioje išstatyta keliasdešimt rūšių, rožių, kelio-liko rūšių kriaušių, obuolių ir kt.

Lietuvos Jaunųjų dailininkų antroji paroda įvyko sausio mėnesį Kaune, M. K. Čiurlionio dailės muziejuje. Dalyvavo apie 170 dailininkų su 600 tapybos grafikos, skulptūros ir taikomosios dailės darbų.

MIRUSIEJI

Vilniuje mirė dr. Jonas Bucas, 73 m., buvęs kūrėju-savainoriu, studijavęs teisę ir ekonomiją Kaune, Frankfurte ir Londone, ėjęs Vilniaus universiteto rektoriaus pareigas 1948-1956, paskelbęs apie 40 mokslinių darbų.

Čikagoje mirė miškininkas Antanas Rukuiža, 86 m., dėstęs žemės ūkio akademijoje, Alytaus aukštesniojoje miškų mokykloje, 1936-40 buvęs Miškų departamento direktoriumi.

Amsterdame, JAV, mirė 80-ties metų muzikas Juozas Olšauskas, studijavęs pas J. Naujelij, A. Sutkų, dalyvavęs teatre, vargonininkavęs įvairiose JAV vietose, įgijęs lietuviškų plokštelių. Nuo 1924 gyveno JAV, Lietuvos valdžios buvo apdovanojamas Gedimino ordinu.

LIETUVIAI PASAULYJE

SPORTAS

Rytų JAV-se įvyko lietuvių slidinėtojų diena prie Mohawk kalnų.

Švėsdami boksininkų sporto Lietuvoje 50-ties metų sukaktį, lietuviai nunešė visas pirmas vietas bokso čempionate Vilniuje, kuriame dalyvavo R. Vokietijos ir Sov. Sąjungos sportininkai. Sov. Sąjungos sunkiasvorių čempionas Vytautas Bingelis savo karūną apgynė ketvirtą kartą.

Grandinėlės vadovas L. Sagys tarp savo šokėjų.

J. Garlos nuotrauka

„Dirvos“ 1973 metų novelės konkursą laimėjo Los Angeles, JAV, gyvenanti rašytoja Petronėlė Drintaitė. Vertintojų komisija vienbalsiai S. Kazelionio 500 dol. premiją paskyrė novelei „Gaudvytis“, vienai iš 18 konkursui gautų veikalų.

Lietuva turi naują pasaulio čempioną. Savignyos imtynių čempionate Irano sostinėje pirmą vietą laimėjo imtynininkas Česlovas Jezerskas iš Kauno, išėjęs priekinė be jokių haudos taškų.

Sekmingai Hamburgo operos teatre pirmą kartą dainavo solistas Virgilijus Noreika iš Lietuvos, sulaukęs palankaus Vak. Vokietijos spaudos įvertinimo.

Sov. Sąjungos lengvosios atletikos rungčių penkiakovėje antrą vietą laimėjo kaunietė Nijolė Kvietkauskaitė. Aviacijos čempionu Sov. Sąjungoje tapo vilnietis lakūnas S. Mačiakas, trečiuoju baigė kaunietis A. Unikauskas, o lietuvių komanda iš vis laimėjo pirmą vietą. Motorinio vandens sporto varžybose Sov. Sąjungoje pirmą kartą laimėjo kaunietis Vyt. Matulevičius.

Bronius Ozkinis, vienas garsiausių Lietuvos sklandytuvų statytojų, pernai išbandė pirmąjį hidrosklandytuvą, motorlaivio traukiamą, pakylantį nuo vandens ir vėl nusileidžiantį ant vandens.

Žymus lietuvis krepšininkas Modestas Paulauskas po paskutinių Europos žaidynių pasitraukė iš šios sporto srities ir pradėjo dirbti Kauno Politechnikos instituto fizinio auklėjimo dėstytoju.

TEATRAS

Pristavonių kaimo dramos ratelis, vadovaujamas J. Jankeičiūno, suvaidino Pušino istorinę dramą „Valdovas“, sulaukusią 400 žiūrovų. Pristavonys priklauso lenkų okupuotai Lietuvos daliai.

Jaunimo centre Čikagoje Lietuvių Foto archyvo naudai suvaidintos ištraukos iš J. Marcinkevičiaus „Mindaugo“ ir V. Krėvės „Raganias.“

Detroite, JAV, mirė Zuzana Arlauskaitė-Mikšienė, 84 m., pirmą kartą lietuviškoje scenoje pasirodžiusi 1907 m. Rygoje, vėliau dirbusi Kauno teatre, Vokietijoje ir JAV rengusi spektaklius.

Trečiasis Teatro festivalis Lietuvių Bendruomenės rengiamas Čikagoje 1974 metais. Komitetui vadovauja Anatolijus Kairys.

Antanas Buračas, Kauno dramos teatro aktorius, garsėja estiškuose filmuose, yra sukūręs pagrindinius vaidmenis „Vėjų krante“, „Kruviname akmenyje“ ir „Saltinių miške.“

MINĖJIMAI

Los Angeles, JAV, skautai surengė Vilniaus 650 metų minėjimą, kuriame dalyvavo įvairios meninės jėgos. Kalbėtojas prof. Jonas Kuprionis priminė, kad Vilniaus universitetas yra 200 metų senesnis už Maskvos universitetą. Buvo suruošta ir Vilniaus parodėlė.

Lietuvos statuto 500 metų sukakties paroda atidaryta New Yorko viešojoje bibliotekoje, kur sutelkta 14 statuto tekstų, vertimų ir studijų.

Antanas Sabaniauskas Lietuvoje atšventė 70 metų sukaktį; Jis yra lengvosios muzikos profesinio lygio pradininkas Lietuvoje; jo plokštelių ir dabar mėgiamos.

Čekų muzikologas dr. V. Hudecas Vilniuje renka medžiagą apie čekų kompozitorių Z. Fibicha, gyvenusį ir dirbusį Vilniuje prieš šimtą metų.

Čikagos lietuviai Vilniaus 650 metų sukaktį minėjo dviem spektakliais. „Vilniaus pašvais tės“ vakarą ruošė kompozitorius D. Lapinskas, įjungęs dainas, muziką, žodžio, judesio ir šviesos elementus. Pagrindinia me minėjime paskaitą skaitė J. Puzinas, o meninėje dalyje pasirodė solistai J. Šalnienė, A. Brazys, poetas K. Bradūnas, Jaunimo centro choras. Abi programos sekė pilna salė.

JAUNIMAS

Čikagos jaunimo centre populiarėja „Vakaronės“, kuriose pasirenkama lietuvių dailės muzikos ir pn. programos iliustruotos skaidrėmis, įgroti muzika ir t.t. Vyksta penktadienio vakarais.

Pedagoginį Lituanistikos institutą Čikagoje baigė 14 naujų lietuviškų mokyklų mokytojų, išėję trejų metų programą.

Viena kandidačių „Miss Canada“ rinkimuose buvo lietuvaitė Margarita Vaičiulenaite, 22 m. muzikali studentė, pianistė, chorui ir fortepijonui kompozitorė, radijo darbuotoja ir žurnalistė.

„Baltijos gintarėliai-74“ - tai Lietuvos moksleivių pramoginių šokių konkursas, kuriame dalyvavo ir svečiai iš kitų kraštų. Varžybos vyko Kauno sporto salėje.

V I E T O N V E D A M O J O

PAVASARIO SAULEI PRIKĖLUS GAMTĄ IŠ MIEGO,
APIE PRISIKĖLIMĄ IR ŽMOGUS PAGALVOJA.
JO ŠVIESOS ISTROŠKUSIOS AKYS KYLA AUKŠTYN
IR GERISI MĖLYNA, SKAISČIA PADANGE.
JIS KELIA RANKAS IR ŠIRDI PRIE DIEVO,
KURS JAM PRISIKĖLIMĄ IR GYVENIMĄ ŽADA.
JEIGU TAIP VISAGALIO YRA SUPLANUOTA,
KAD PO ŽIEMOS ŠALČIŲ GYVENIMUI KELTŪSI
NET IR MENKIAUSIAS GAMTOS KŪRINĖLIS,
TAD AR GALĖTŪ IŠ MIRTIES NESIKELTI
VISOS GAMTOS PAŽIBA IR VALDOVAS — ŽMOGUS?
SVĖSDAMI VELYKAS, NE VIENAS GALVOJAME
IR APIE MŪSŲ TĖVYNĖS PRISIKĖLIMĄ.
JUK DIEVAS NEAPLEIDŽIA SMILGOS PALAUŽTOS,
NEI BENAMIO PAUKŠČIO, IŠTIKTO AUDROS, —
NEAPLEIS NĖ MŪSŲ TĖVIŠKĖS MIELOS, —
CIA MARIJOS ŽEMĖ, IR VAIKAI MES JOS".

Iš „Laiškai Lietuviams“

BRANGŪS BROLIAI IR SESĖS LIETUVIAI,

Mąstant apie Velykas, savaimė iškyla paveikslas, kas kokiomis nuotakomis minės šią džiaugsmo šventę. Matai, ką reiškia asmeniui, šeimai, visuomenei gyventi arčiau su Kristum, ar toliau nuo jo. Gyvenantieji su Kristum, jeigu visada, tai ypatingai šiandien neturi ko pavydėti gyvenantiems be Kristaus. Net visos žmonijos mastu, jeigu valdantieji savo krašto ir visos žmonijos klausimus svarstyti ir spęstų krikščioniškai, nuoširdžiai, teisingai, tai kultūringesnės tautos, jų tarpe ir mūsų tauta, nevergautų mažiau kultūringai, savam krašte žmones nebūtų išnaudojami, kaip ne kartą pasitaiko.

Ypatingai šiais metais, Bažnyčios skirtais dvasiniais atsinaujinti, norisi linkėti visiems nuoširdžiai ir kritiškai pasvarstyti skirtumus gyvenimo su Kristumi ir be Kristaus.

Kristaus prisikėlimo švenčių nuotakos teatina kiekvieno protui ir širdžiai šviesos, užsidegimo gėriui, tyros meilės spindulį.

Su Jumis
Dievo ir Lietuvos meilėje
Vysk. Vincentas Brizgys

Petras Pakalnis

RUSIJOS SAŽINĖ

Šių metų vasario mėnesio viduryje pasklido žinia, kad garsusis Rusijos rašytojas Aleksandras Solženitsinas buvo pakviestas pas tardytoją. Kitą dieną per radiją buvo pranešta, kad jis atsisakė pas tardytoją eiti.

Jis taip pat atmetė ir antrą tardytojo kvietimą. Vietoj ejęs pas tardytoją, Solženitsinas parašė jam tokį pareiškimą:

„Kadangi mūsų krašte jau per eilę metų yra plačiai pasklidęs paprotys nepaisyti įstatymų, ir aš pats per aštuonerius metus esu šneičiamas ir persekiojamas, todėl atsisakau pripažinti jūsų kvietimą teisėtu. Pirmą jūs išmokite laikytis įstatymų, o paskui reikalaukite, kad piliečiai jų laikytųsi. Išliuosokite nekaltus ir nubauskite mūsų žudikus.“

Kadangi Sovietų laikraščiai rašė, jog Solženitsinas yra išdavikas, jo draugai bijojo, kad Solženitsinas bus nubaustas bent penkeriems metams. Bet netikėtai pasklido žinia, kad Solženitsinas atsidūrė Frankfurte, Vokietijoje. Mat, vyriausios Sovietų tarybos sprendimu tas nemalonas diglys buvo išstremtas iš savo krašto ir prarado pilietybę.

Gera pažindamas Sovietų režimą, jau gruodžio mėnesį Solženitsinas sudėjo į judą ryšulį reikalingiausias savo daiktus ir laukė arešto. Bet policija vis nesirodė ir nesirodė. Tik vasario mėnesį ties Solženitsino butu sustojo du automobiliai ir iš jų išlipo septyni vyrai.

Penki devėjo policininkų uniformas, du buvo civiliniai apsirėdę. Jėjo į Solženitsino butą, jie sakė turį teisę jį suimti ir išvežti. Rašytojas nesijaudindamas pasiėmė skustuva, dantims valyti šepetėlį bei juoda ryšulį, apsirėdė šiltais drabužiais ir, pabučiavęs sūnų Steponą, išėjo su policininkais. Kiti du vaikai žaidė parke. Bute pasiliko žmona ir uošvė.

Visų pirma policininkai nuvežė Solženitsiną į jam gerai pažįstamą Lefortovo kalėjimą. Ten jis turėjo išsirengti. Iškratė jo drabužius ir apvilkę kalinio rūbais, policininkai pradėjo jį tardyti. Bet rašytojas tylėjo ir nepasirašė tardymo protokolo. Tardytojai jam sakė, kad kaltinamas krašto išdavimu. Toks nusikaltimas Sovietuose baudžiamas mirties bausme.

Bet sekančią dieną Solženitsinas buvo nuvežtas į aerodromą, pasodintas į rusų lėktuvą ir

ištremtas iš Rusijos. Pamatęs pro lėktuvo langą užrašą Frankfurt, jis suprato, kad atsidūrė Vokietijoje. Keturias valandas prieš ištrėmimą Sovietų pasiuntinys Bonnoje prašė Vokietijos vyriausybės, kad priimtų tremtinį. Matyt, kad tuo reikalu buvo tartasi anksčiau, nes prieš dvi savaites kancleris Brandt pareiškė, kad Solženitsinas yra gyvas ir galės Vokietijoje netrukdomas rašyti.

Solženitsinui nutūpus Vokietijoje, Rusijoje prasidėjo tikra komedija. Praėjus 12 valandų nuo rašytojo ištrėmimo, Izvesti ja paskelbė laišką, kuriuo vienas skaitytojas iš Bakų miesto dėkojo Sovietų vyriausybei, kad ji taip su Solženitsinu pasielgė. Paprastai praeina 10 dienų, kol laiškas iš Bakų pasiekia Maskvą. Šį kartą užteko pusę dienos. Padėkos laiškas iš Minsko ir Kievo pasiekė Maskvą keletą dienų anksčiau už ištrėmimą.

Solženitsinas gimė 1918 m. Jo tėvas buvo karininkas, Jauanas būdamas Aleksandras buvo uolus komunistas. 1941 m. buvo paimtas į kariuomenę. Už drąsius žygius gavo keletą atžymėjimų. Kadangi rašydamas savo draugui kritikavo Stalino strategiją, 1945 m. ties Karaliaučiumi buvo areštuotas.

Sėdėdamas garsiajame Liubjankos kalėjime, išmoko stebėti žmones ir įvykius, juos analizuoti ir aprašyti. Išstremtas į Sibirą, matė visą sovietų koncentracijos stovyklų žiaurumą.

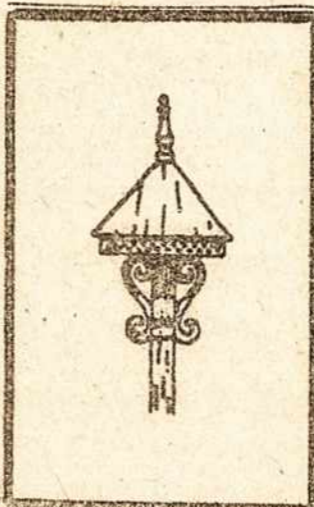
Tai jis aprašė savo knygoje „Viena diena Ivano Demisovičo gyvenime.“ Knyga pasirodė 1962 metais. Kadangi anais laikais Rusijoje buvo mada kritikuoti Staliną, Pravda Solženitsino šią knygą vadino perlu. Bet kai jis kitais savo raštais pradėjo kritikuoti visą sovietų priespaudos sistemą, jis pasidarė „krašto išdaviku.“ Solženitsinas buvo išmestas iš rašytojų sąjungos, nuolatos policijos sekamas ir šnipinėjamas visokiais būdais ir persekiojamas. Jo knyga dingo iš knygynų. Galų gale tas garsusis rašytojas, gavęs Npbelio Liteatūros premiją, buvo areštuotas ir išstremtas.

Solženitsinas, kaip teisingai pastebi viešas JAV žurnalas, yra Rusijos sąžinė. Daugelis Rusijos rašytojų pasidavė sovietų terorui ir išprievartavo savo sąžinę. Tie, kurie drįsta sakyti tiesą, sėdi koncentracijos stovyklose arba yra „gydomi“ psichiatrinėse ligoninėse. Su Solženitsinu sovietai pasielgė kitaip. Tremtyje jis nori prabilti pasauliui apie Kruščiovo ir Brežnevo terorą.

MOTERS PASAULIS

Šį skyrių redaguoja Halina Mošinskienė.
Raštus ir pageidavimus siųsti R. Prof. Joāo Ar-
ruda, 176, Perdizes, Sāo Paulo, E.S.P. Telefon.
65-09-07.

NAUJA REDAKTORĖ

Iki šiol moterų skyrių tvarkė p. Nijolė Pupienytė-Mikalkėnienė, Aplinkybėms nebeleidžiant jai tą darbą tęsti, mūsų žinomoji rašytoja ir mokytoja p. Halina Mošinskienė apsiėmė redaguoti „Moterų Pasaulį“. Dėkingi jai už malonų bendradarbiavimą, linkime jai geros kloties. Visais moterų skyriaus reikalais malonėkit kreiptis tiesiai p. Mošinskienę R. Prof. Joāo Arruda, 176, Perdizes, Sāo Paulo, ar telefonu 65-09-07.

NAMIE KALBĖKIMĖS TIK LIETUVIŠKAI

„Didi garbė svetimomis kalbomis kalbėti — didi gėda savosios gerai nemokėti“.

Nelengvas išėjimo kelias. Bet gyvendami išėjimo turime ne silpnėti, stiprėti savo tautine dvasia, užsigrūdinti prieš nutautimo grėsmę ir būti „Kaip eglė prie Šešupėlio, ir žiemą ir vasarą žaliuojanti“ nes „Lietuviais esame mes gimę, Lietuviais turime ir būt“, kaip skamba Doro Sauerveino giesmėje.

Kaip išlaikyti kalbą namie? Kaip įtikinti vaikus ir vaikų vaikus, kad lietuvių kalba yra visiems brangus turtas? Velionis prof. Vytautas Mošinskis sakydavo Lietuvoje: „Kas žino vieną kalbą, turi vieną sielą; kas žino dvi kalbas, turi dvi sielas...“ Sakysite absurdas. Bet čia reikia suprasti perkelta prasme. Juo daugiau kalbų žmogus žino, tuo didesnis yra jo pažinimo akiratis. Kad ir šiame krašte: įstotė į gimnaziją ar siekia toliau mokslo, privalo mokytis kitų kalbų šalia portugalų. Ar tai ispanų, ar anglų, prancūzų. Dabar nav. JAV-se daug kas mokosi ir rusų kalbos, kuri tampa labai reikalinga. Kalbų mokėjimas niekad nėra niekam pakenkęs. Pokario atvykusiems lietuviams buvo žymiai lengviau išmokti portugalų kalbą, nes daugeliui padėjo įsivežtas prancūzų kalbos pramokimas gimnazijoje.

Mokytojaudama vietinėje S. Paulo parapijinėje mokyklėlėje, susidurdavau su pasikartojančiais tvirtinimais, kad „Lietuvių kalba Brazilijoje nereikalinga, niekur su ja toli nenuėsi“, nei ką nors „pirk-si“... Bet kokie mano įrodinėjimai atsimušdavo „kaip žirniai į sieną“. Bet, kada atsirado proga lietuviškam jaunimui iš Brazilijos pajudė-

DIDŽIOJO PRISIKELIMO SVENTĖS SVEIKINU VISAS LIETUVES MOTERIS BRAZILIOJE!

Šventų Velykų proga,
Kristaus prisikėlimo giesmėse
Tebūnie jumyse diena
Kaip Lietuvoj, kaip praeityje.

Tebūnie sieloje taika,
Tebūnie šeima prie stalo,
Tebūnie širdyse laimė be galo!

Ir susikaupime, daužiant „margutį“
Priminkite sau ir vaikams

Lietuvą — pavasarį nutryptą žibutę
Halina Didžiulytė Mošinskienė.

ti Š. Amerikon, ir kai jų tariamas mokėjimas angli kalbos pasirodė per menkas susikalbėti, teko, noromis nenoromis, lietuviškai laužyti liežuvį. Juk portugalų kalba kalbama tik Brazilijoje. Visa kita P. Amerika kalba ispaniškai, o Ši Amerika angliškai ar prancūziskai (Kanadoje) Ką gauname? Mergiotės nesusikalba su sutinkamais vyrukais, berneliai su dailiomis lietuvaitėmis „amerikonkomis“, ar „vokietaitėmis.“ — Mikt, mikt... žybt žybt akutėmis... O čia pasipainioja koks barzdyla iš Čikagos ar Los Angeles ir nusiveda gražuolę po ranka.

Juokai juokais, bet tai yra liūdnas faktas.

Pažjstu daug lietuviškų šeimų, grynai lietuviškų kur tėvas ir motina namie tekalbėdavo lietuviškai, bet kada jie patys susikūrė šeimas, kažkodėl pradėjo bleberiuoti su vaikais portugalų kalba. Kodėl?

Šeima yra intymusis žmogaus gyvenimo kampelis. Gyvename laisvėje, niekas nesikiša į šeimų gyvenimą. Kodėl negali būti kiekvienoje šeimoje savi papročiai, sava tėvų kalba? Kodėl jau nuo mažens, vos kūdikėliui užgimus, kai tėvų tėvai ateina atlankyti, moti-

na ar tėvas jau sako: „Olha vovó“ plha papai, mamāe...“ Kodėl nesykyti: „Žiūrėk, štai močiūtė, senelis, diedukas, čia mama, ir panašiai?

Kodėl nepadainuoti pradėdama pirmuosius žingsnelius, vaikelui: „Bitute pilkoji, iš kur medų nešioji...“ ir tas tūpčioja, kaip šokdama? Kodėl būtinai kokią tai „Cirandinha“ išraityti? Kam tai reikalinga? Vaikai savaime, tuoj pat persiima kalba ir dainomis mokykloje. Čia jie išmoks geresnę portugalų kalbą negu namie, kai nemokama net taisyklingai tėvų ja kalbėti.

Anksčiau ir dabar Brazilijos lietuviams moterims motinoms buvo pareiga prižiūrėti namus, vaikus ir k. Dirbo vyrai. Iš jų uždarbė šeimos pragyvendavo. Kodėl motina vaikus augindama, kalba su jais portugalų kalba? (Čia neliečiu mišriųjų šeimų. Apie jas teks atskirai parašyti) Motina, močiūtė, senelis lietuviai pirmieji įsminga vaiko sąmonėn. Jie visiškai ramiai gali kalbėtis su mažaisiais lietuviškai. Jokių „vovó“ ar „nono“, ar panašių svetimybės nereikalinga.

Vaikai kalbėsis lietuviškai, jei namietėvai nepriims jų portugalų kalbos, stačiai jos „nesupras“. Tai paprasčiausias problema išsiprendimas. Ir čia visa atsakomybė tenka motinai. Jinau daugiausiai laiko praleidžia su vaikais. Jinau keliasi naktį, kai vaikelis prabudęs verkia; jinau glosto jo galvytę, kai vaikutis serga; jinau pirmoji mokytoja supažindinant vaika su aplinka. Tik kažkodėl lietuvių motinos Brazilijoje vis pasišauja kalbėtis myluot savo vaikus portugalų kalba: „meu bem“, meu filho, minha filinha ir tt.. Kodėl? Ką bendro šiandien turi Portugalija su Lietuva? Ir kada bei kuopasitaravo portugalai Lietuvai?

Nuo ryto iki vakaro kalbėkimės namie tik lietuviškai ir visos kalbos problemos išspręstos. Nereikės nė „vargo mokyklėlių“ mirdinčių, kaip pelkių klaidžiojančios liepsnelės, nei tūpeštynių dėl „turto“. Tik būkim savyje susipratę lietuvių motinos.

Halina Mošinskienė.

MOTERS AMŽIUS IR RŪBAI

Moteris iš prigimties yra linkusi puoštis. Visiškai priešingai, negu

Ada Karvelytė NUSIDĖJĖLĖS AŠARA

Tai aš, tai aš didžioji nusidėjėlė
Akių pakelt Tavešp negaliu...
Ir klūpau delnuose paslėpus veidą
Prie Tavo kojų kruvinu... .

Tai mano nuodėmės, tai jos kaip
liepsnos

Išdegino žaizdas Tau lig širdies,
Tai aš numirti leidau Tau ant
kryžiaus,

O Tu dar vis manęs gailies... .

ADA KARVELYTĖ gimus Panevėžyje. Ten pat lankė gimnaziją. 1940 m. Šiauliuose baigė mokytojų seminariją. Mokytojos darbą dirbo Kaune. Karo metu pasitraukė į Vakarų. Iš Vokietijos buvo nukeliamas į Kolombiją, vėliau persikėlė į JAV ir gyvena Čikagoje. Eilėraščių rašyti pradėjo dar būdama gimnazijoje. Savo kūrinius skaitydavo at-eitininkų susirinkimuose ir sąskrydžiuose. Išėjimo jos eilėraščiai spaudinami tautiniai katalikiškuose laikraščiuose. 1972 m. išleistas pirmas jos poezijos rinkinys „Netie varpai“ JAV-ėse. Jos poezija pilna nostalgijos-ilgesio gimtojo krašto ir persunkti religinio misticizmo.

paukščių ar kitų gyvūnų sanrėdoj. Paukščių pasaulyje tai patinai žavi savo plunksnų spalvomis ir puošnumu. Gyvulių pasaulyje savo fizine konstrukcija ir jėga. Patelės yra dažniausiai pilkos, nereikšmingos, bebalsės.

Žmogus tuo ir skiriasi. Ne vienas savo žmoną įsimylėjęs vyras jai pasako: „Tu esi mano gyvenimo papuošalas... mano tu gražuolė ir pan.“ Moteris yra graži. Tokią Dievas ją sutvėrė, tokią ją pasiėmė šėtonas vyrui grundyti.

Yra moterų, turinčių kompleksus-įsivaizdavimus, kad esanti ne graži, nedaili, neįdomi ir pan. Dėto dažnai pasitaiko, kad jos labai kenčia, yra nusivijusios gyvenimu jaučiasi kažkur užmirštos, lyg kokis nereikalingas daiktas, niekur nepritampančios, niekam neįdomios.

Yra ir visai priešinga moterų grupė. Jos įsivaizduoja esančios vienintėlės gražuolės, nepamainomos. Tokių moterų, be abejo, yra. Tai parodo „pasaulinių gražuolių“ rinkimai. Jas matome ir filmuose, ir TV. Tačiau ir pašios gražiausios moters tobulą grožį „suėda laiko dulkės“ — amžius. Peržengusi 40-50 metų amžius lenkstį, moteris savaime nebetenka savo natūralaus lankstumo, plaukų spalvos, akių spindėjimo. Ypač ištekėjusios moterys, šeimų mōtinos. Ar verta dėl to nusiminti? Ar verta įpulti į desperaciją, pajutus, kad „gyvenimas jau atgyventas“, kad paskirtis jau užsibaigė? Kai moteris nebegali gimdyti daugiau vaikų, tai nereikia, kad ji jau niekam neberekalinga. Jei taip būtų, tai visos to amžiaus moterys būtų išmirusios, pagal Dievo valią. Bus daugiau

Jaunystės Aidas

VIS BUDŽIU!

Esu skautas ir, paduodamas kairiąją ranką, sveikinuosi sakydamas: *Vis budžiu!*

Nuostabu, kaip daug du žodžiai gali reikšti įvairiems žmonėms: visa pareina nuo to, kiek jų pačių įdėta.

Jaunesnysis skautas supranta šiuos žodžius vienaip, senas vilkas kitaip, bet visuomet jie skelbia: "*Budžiu* skautiškųjų idealų sargyboje!"

Tarnaudamas Dievui, Tėvynei ir Artimui, neturiu laiko — ir negaliu sau leisti — snausti. Lavinuosi, kiek galiu; tobulinu savo būdą, kiek sugebu; stiprinu savo sveikatą, kiek išmanau; stengiuosi būti naudingas, kur tik pasitaiko gera proga.

Budžiu teisybės ir laisvės sargyboje. Siekdamas šių idealų, o ypač kovodamas prieš pikta pasaulyje, žinau, kad turiu pradėti nuo savęs.

Čia man padeda įstatai, į kuriuos žiūriu rimtai: jie niekuomet nepasenssta ir nenustoja vertės.

Gyvenant toli nuo Lietuvos, *Vis budžiu!* man turi dar ypatingos reikšmės.

Augu ir mokausi šiame krašte ir naudujuosi jo gerovėmis; tad, mylėdamas jį ir dėkodamas jam, budžiu jo sargyboje. Ta-

čiau giliai jaučiu savo ryšius su Lietuva. ir ne minutes negaliu jos pamiršti. Savo buvime čia žiūriu, be kitų, dar ir labai ypatingą prasmę: skleisti savo tautos kančių ir vilčių istoriją bei kelti balsą prieš daromą Lietuvai nusikaltimą.

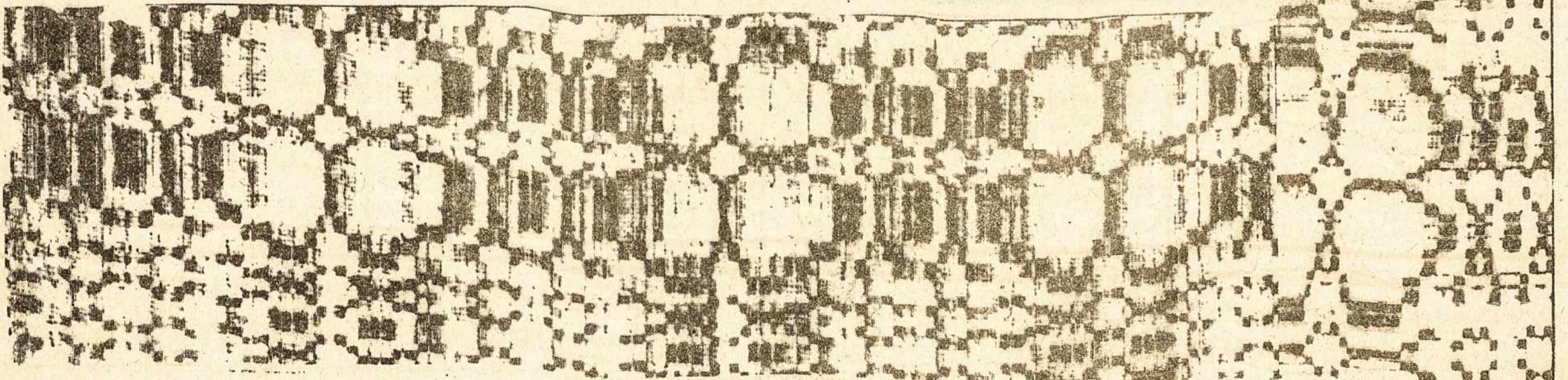
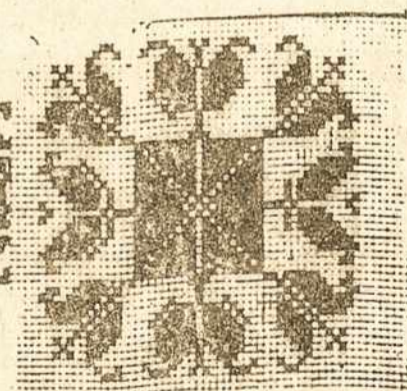
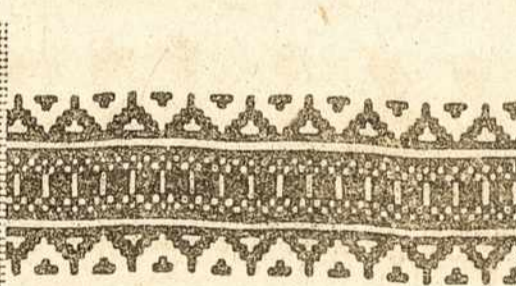
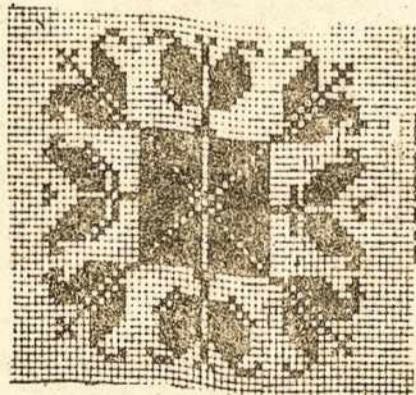
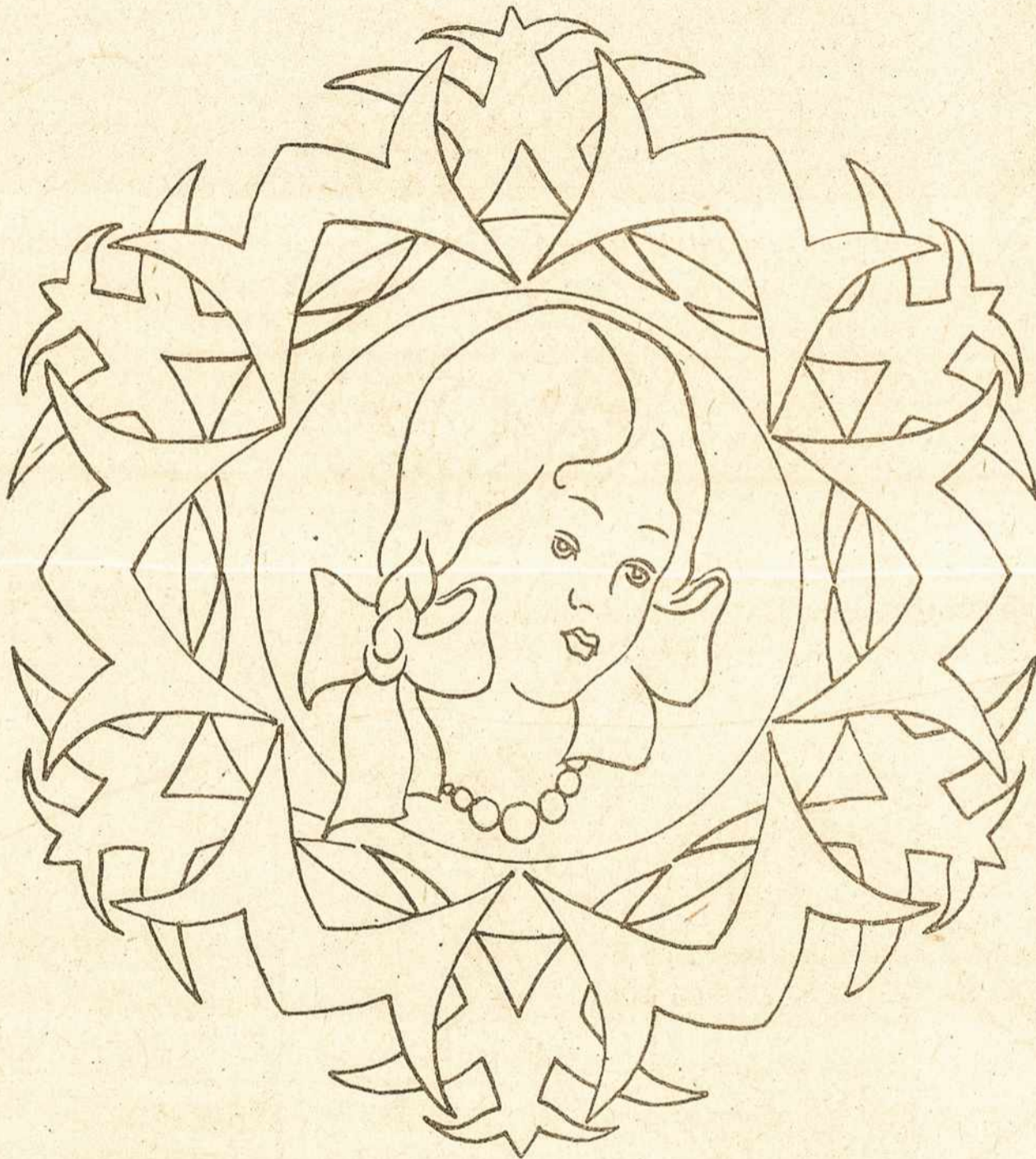
Tam uždaviniui atlikti visomis jėgomis stengiuosi būti garbingas lietuvių tautos narys ir jos

gyvenimo bei problemų žinovas.

Vis budžiu! taip pat reiškia, kad nesu pasimetęs, kad nebijau ir nevengiu pavojaus, kad žinau, kieno aš pastatytas ir laikomas savo pareigose, ir kad drąsiai žiūriu gyvenimui į akis.

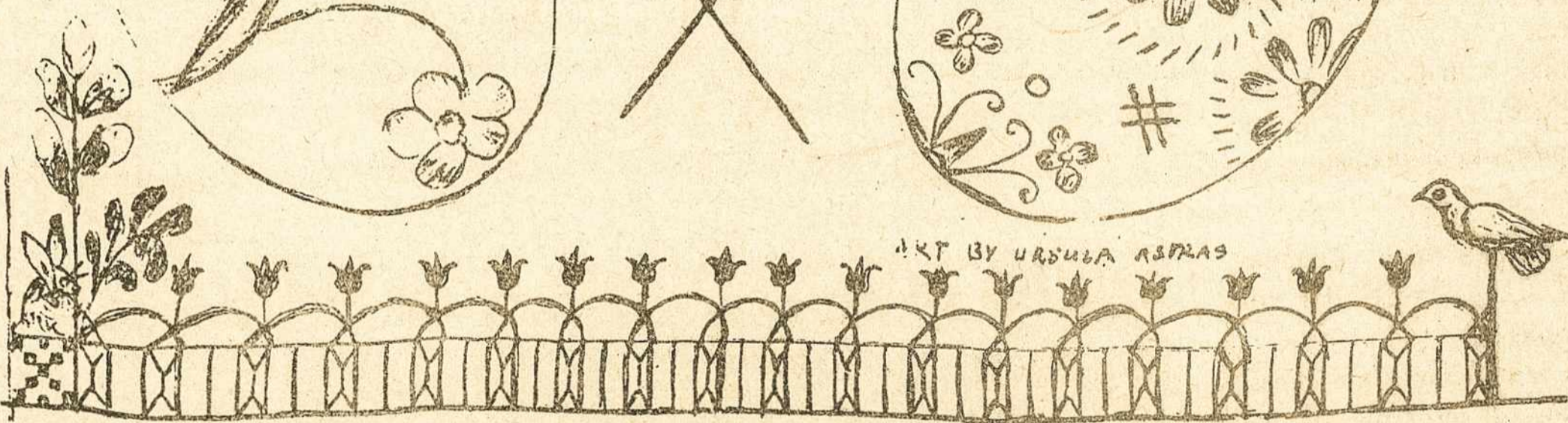
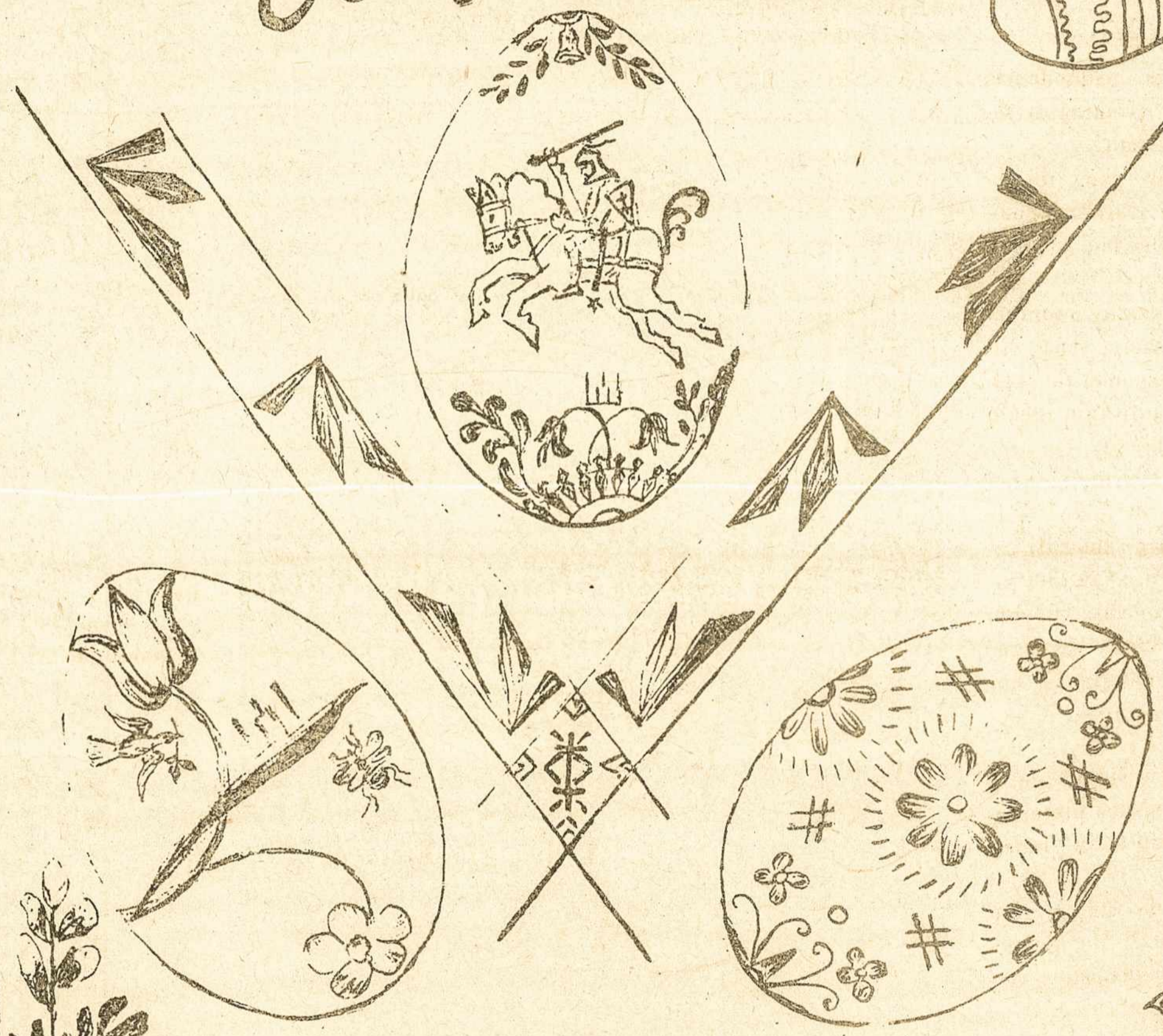
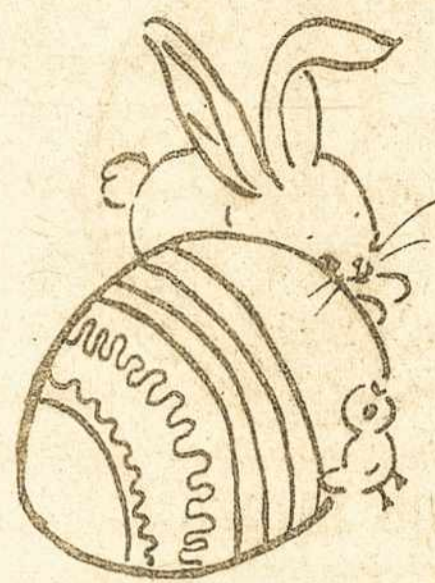
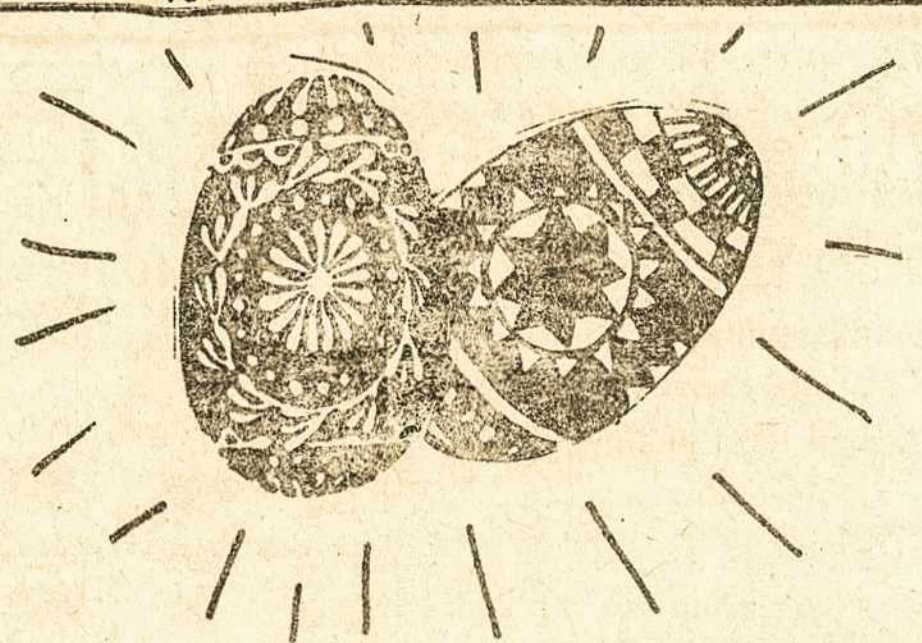
Man nereikia blaškytis, aš galiu gilintis, nes mano galva, širdis ir rankos pilnos įdomių ir naudingų darbų. —

Vis budžiu!

Mūsų Lietuva
Mažiesiems

Feliz Pascoa

ART BY URSULA ASPRAS

IRUTĖ ir KESTUTIS

D. BASTYS

<p>ATĖJO VELYKOS!</p> <p>GERAI...</p>	<p>MAN PATINKA MARGUČIAI</p>	<p>PATINKA MARGUČIUS DAŽYTI</p>	<p>DAŽYTI... NELABAI, O VALGYTI... TAIP!</p>
---------------------------------------	------------------------------	---------------------------------	--

Literatūra ~ Dailė ~ Mokslas

„Veidai ir problemos“

Stambus dr. Jono Grinius veikalas, išleistas Lietuvių Katalikų Mokslo Akademijos Italijoje

Jonas Grinius, literatūros daktaras, buvęs Lietuvos universiteto profesorius, pats aktyviai dalyvaudamas literatūrinėje kuryboje, visą netrumpą savo amžių stropiai sekdamas literatūrinius kūrinius, išleistus Lietuvoje ir tremtyje, — sutelkė dalį savo literatūrinių studijų stambioje knygoje „Veidai ir problemos lietuvių literatūroje. Šias studijas įkvėpė „tragiškas lietuvių tautos ir jos literatūros gyvenimas“, o taipgi ryžtas sukurti vispusiškesnį lietuvių literatūros vaizdą, negu jis dabar rašomas Lietuvoje“ (IX psl.)

Ne be prasmės tad autorius, literatūros eruditas, sudėjo į šį pirmąjį „Veidų ir problemų“ tomą studijas, nagrinėjančias rašytojų kūrybą, kuri, būdama nepaprastai aktuali mūsų tautai bei gyvastingumui, okupuotos Lietuvos literatūros istorikų yra nagrinėjama, vadovaujantis kompartijos pateikta marksistinė „socialistinio realizmo“ formule, reikalaujančia „iš rašytojo marksistinės pasaulėžiūros ir politinių, ekonominių bei techninių aktualijų, interpretuojamų pagal partijos direktyvas“ ir nurodančia „kūrinio stilių arba vaizdavimo būdą“ (320 psl.). Tokiu būdu literatūrinis palikimas Lietuvoje marksistinių literatūros istorikų yra prievarta guldomas į prokrustinę „socialistinio realizmo“ lovą, iškraipant kūrinių idėjas ir atrandant net mūsų klasikuose, nieko bendro su marksizmu neturinčiuose, proletarinių klasių kovos šauklių (plg. K. Donelaitį). Jei kurio rašytojo kūryba nesiduoda užtempiama ant marksistinio korpalo, ji apšaukiama dekadentine, tarnaujančia „nacionalistinei propagandai, fašistiniam režimui“ ir reiškiamą „oficialaus buržuazinio patriotizmo dvasia“ (plg. „Lietuvių literatūros istorija“, III t., 2 dalis, 606 psl. ir Bern. Brazdžionį)

Nuodugniai išnagrinėjęs Kristijoną Donelaitį ir jo „Metų“ poemą, J. Grinius pačioje pirmoje knygos studijoje sugriauna Lietuvoje išleistos knygos apie Donelaitį autoriaus L. Gineičio tezes, esą jis buvęs proletarų-būrų poetas, „į savo kuriamo pasaulio medžiagą žiūrėjęs iš neva liaudiškų pozicijų“ (8 psl.); esą jo „Metai“ įglaustini į socialistinio realizmo rėmus; esą jis išgyvenęs vidinį prieštaravimą, nes, „žiūrėdamas į pasaulėžiūrinius klausimus ir į K. Donelaičio religiją siauru marksistiniu žvilgsniu, L. Gineičis nesugebėjo išvelgti į mūsų

J. KUZMICKIS

poeto asmenį“ (8 psl.) Labai įdomiai ir naujai J. Grinius atskleidžia „Metų“ veikėjus (ypač Pričkų ir Selmą), simbolinius paukščius — lakštingalą, gandrą, erelį, lygybės ir nelygybės bei kitų vargų aiškinimo ištakas iš krikščionių tikėjimo versmių, poemoje vaizduojamą tikrovę suveddamas į integralinį realizmą.

Be K. Donelaičio, J. Grinius ilgiau sustoja prie trijų skirtingų kartų mūsų poetų: Maironio, Putino ir Bern. Brazdžionio. Pažymėjęs, jog Maironio kovos ginklas — poezija, autorius išryškina idėjinę poeto eilėraščių vertę ir, pabrėžęs jų sklandumą, paprastumą bei vaizdingumą, įgalinusius kompozitorius su-

kurti jiems melodijas, neišken-
tęs pastebi: „Gaila tų šių dienų lietuvių poetų, kurie rašo taip pailaidai ir įmantriai, kad niekam į galvą neateina ir iš jų kūrinių komponuoti dainų“ (43 psl.).

Su ypatingu įsijautimu J. Grinius nagrinėja V. Mykolaičio Putino šakotą asmenį ir dar šakotesnę kūrybą, pradedant neoromantiniais eilėrašciais (1911 m.), maištingais, simboliniais dramos bei lyrikos kūriniais (1918-1928 m.), pereinant į klasikinį realizmą „Altorių šešėly“ bei „Krizės“ romanuose (1929-1944 m.), ilgėliau sustojant prie nelaisvės ar sausros laikotarpio (1944-1956 m.) ir baigiant išsivadavimo ar grįžimo laikotarpiu, kada „Putinas atsipalaiduoja nuo komunistų diktatūros“, „vėl pradeda kūrybiškai maiš-

tauti bei skelbti krikščionišką humanizmą“ (1956 m.) Autorius rašytoio nainiose gyvenimo krūvelėse išžiūri paties Kūrėjo sudarytas sąlygas poetui kad „tas jo andovanotas asmuo nežūtų navojingose aplinkvėse.

„kad šita savo krikščionių tauta poetas praturtintu jos laisvės metais bei ją naguostu ir sustorintu ateistu priespaudoje“ (266 psl.). Putino asmuo ir kūrvba — intriguojanti tema o kompetentingiausias ja gvildenti — mūsų autorius, kuris dar 1932 m. naskelbė išmastyta studija apie jo lyriką.

Labai gerai, kad J. Grinius ilgėliau sustoja prie Dievo ir žmogaus šauklio — Bern. Brazdžionio, kuri už „riteriška ištikimybė krikščionių religijai“ ir už bekompromisinę tėvynės meilę komunistiniai literatūros vertintojai juodina, nuvertindami jo kūrinius iki „mistinių regėjimų, ekstazės, apokaliptiškų pranašavimų, maldos ir mirties adoravimo“ („Lietuvių literatūros istorija“, III t., 2 d., 616 psl.). Pažymėjęs, kad „centrinė tema B. Brazdžionio poezijoje yra Dievo tema“, J. Grinius primena ateistui ar liberalui skaitytojui antrąją — žmogaus ir jo dvilypumo — temą bei gryniausių jausmų patriotinę poeziją Paminėjęs K. Donelaitį, A. Baranauską, A. Vienažindį, Maironį ir Putiną, autorius į jų eilę teisingai įrikiuoja Bern. Brazdžionį, kuris, kaip ir jie, „skelbia Dievo visagalybę bei gina žmogų, pirmiausia lietuvių žmogų tėvneje ir keliaujantį per pasaulį“ (311 psl.). (tąsa 8 psl.)

Dail. Vytauto Igno grafika, linoleumo raižinys, iš parodos Washingtonė.

Erlėnas — GIRIŲ SARGAI
Apsakos 1973. Australija, Melbourne Išleido kun. Pr Vasaris. Viršelis ir aplankas — dail. V. Simankevičiaus. 212 psl. Kaina 3 dol.

Į knygą sudėti šeši pasakojimai, pavadinti apysakomis (kažin ar pavadinimas tikslus; apysakomis įprasta vadinti ilgesnius kūrinius).

Knygos aplanke skaitom: „Prmano tėviškės laukus vingiuoja upelis Erla... Upelio pakrantės man pasaką rašė jaunoj širdy... Tie sodžiai, tie žmonės ir šiandien dar gyvi... Jie gyvi Erlas pakrančių gyventojai, o aš jų brolis — Erlėnas. Kun. Pr. Vasaris.“

Pasakojimai mėgėjiško pobūdžio, bet maloniai skaitomi.

VERGIJOS KRYŽKELIUOSE

(Taša iš praeito Nr.)

Stefanija Rūkienė

KŪLIMAS

Šiaudams sudegus visi grįžta prie savo darbų. Dar ilgai viešpautaja tyła, ir visi stengiasi tą natūralų gaisro grožį ilgiau išlaikyti savo vaizduoteje. Tie žmonės, su kuriais mes dirbame, taip maža yra turėję gyvenimo džiaugsmo ir malonumų, kad šiaudų laužo gaisrais džiaugiasi kaip maži vaikai, ir gailisi, kad viskas taip greit pasibaigė.

Ir vėl grįžtame tikrovėn. Pasigirsta tai vievoj tai kito pusėje šukavimai ir keiksmi.

— Tudy tvaju tak — greičiau kišk pėdus! Girdi, kad mašina eina tuščia!

Keiksmui darbininkai skolingi nelieka ir tuojau atgal grąžina dar riebesnį. O šį kartą dar pridūrė:

— Bepigu svetimą kailį lupiti, o kad taip savo pamėgintum.

Su brigadininkų dar galima šiaip taip susitvarkyti, retkarčiais ir pasibarti, bat su enkedistais ir raikomo ponais jau blogiau. Jie į vis-

ką žuri per raudonus ir dar labai padidinančius akinius. Per juos labai greit galima įklimpti ir atsidurti kalėjime arba Arktikos žvejybos artelėse.

DUOKLĖ VALSTYBEI

Dabar neatsimenu, kiek grūdų atskitomis kultūromis kolchozas turėjo atiduoti valstybei. Prievolinė norma ūkiui uždedama nuo turimų dirbamos žemės hektarų skaičiaus. Rugius iškūlus, pirmiausia atpilama valstybei nustatyta norma. Praktikoje nesirūpinama, ar liks tiems, kurie sėjo, piovė, kūrė ir prakaitavo. Sovietinėje spaudoje jie tik gražiais žodžiais aprūpinami.

Jau seniai kolchozan atvažiavo enkavedistai „nauborku ržy“ — rugių piauoti. Geriau pasakius, saugoti, kad derlius nenubyrėtų į šalis.

Apsukresnieji kolchozų pirmininkai stengiasi „sargus“ apgauti, nes jiems kasdien reikia susitikti ir gyventi su ūkio darbininkais, o ne su laikinai atvažiavusiais, saugumiečiais. Jie stengiasi nusukti ir sumažinti prikultų grūdų kiekį, kad nors truputis liktų ir saviems darbininkams.

Iškūlus rugius, pirmiausia atseikėjama privaloma duominių javų norma valstybei. Už tuos grūdus valdžia moka tvirtą, bet labai

žemą kainą. Vėliau valstybė miestų gyventojams ir tiems patiems kolchozams parduvinėja jau iškeptą duoną, tik jau brangesne kaina. Taip ir atsiranda dvi kainos, kuriomis pašinaudoja valstybė ir negailestingai „kerpa“ savo piliečius. Turguose yra trečia, spekuliatyvinė kaina, kuri netoleruojama ir už spekuliaciją smarkiai baudžiama.

Tai tau, bobule, ir devintinės, Spekuliuoti ir lupiti savo krašto darbininkijai kailį valstybei galima, o žmogus, ką nors pardavęs turguje spekuliatyvine kaina, gauna trejis ar penkeris metus kalėjimo. Žinoma, jeigu jį pagauja. Tokia bausmė yra pati mažiausia. B. d.

LIETUVOS KIAUNINIAI ŽVĖRELIAI

Lietuvoje gyvena devynios kiauninių žvėrelių rūšys: miškinė kiaunė, akmeninė kiaunė, juodasis šeškas, europinė audinė, kanadinė audinė, žebenkštis, šermuonėlis, barsukas ir ūdra.

Iki XVII a. Lietuvoje gyveno sabalas, iki XVIII a. dar buvo ernis. Geriausias sovietų valdomų kraštų kiauninių žvėrelių rinkinys yra Kauno zoologijos sode, kur lankytojai gali pamatyti 11 rūšių, įskaitant Kaune gimusią charžiukę, stepinius šeškiukus, solongojus ir kt.

(Mokslas ir Gyvenimas)

VEIDAI IR PROBLEMS (iš 7 psl.)

Įdomiai J. Grinius nagrinėja sudėtingą Vinčą Krėvę ir jo istorines dramas. Dvilypis, kontrastingas gyvenimas, nuolat persimetant į opoziciją, išryškina rašytojo „dinamišką ir įtemptą vidaus gyvenimą“, vertusį jį grumtis su tikrove dėl trijų idealo žiburių: „laisvas žmogus, laisva lietuvių tauta, laisva krikščionių religija“ (83 psl.). V. Krėvės kūryba įvairi ir plati. Paminėjęs jo kasdieninio realizmo apysakėles bei senų laikų Lietuvos herojinius padavimus, J. Grinius pripažįsta, kad „tai buvo pradai individualios literatūros tautinei formai, kurios lietuvių rašytojai sąmoningai įiešlojo po spaudos draudimo“ (87 psl.). Toliau autorius dideliu kruopštumu nagrinėja istorines V. Krėvės dramas, jų temas, problemas bei atskirus veikėjus.

Nors Juozas Eretas neberašė dailiosios literatūros kūrinių, tačiau jo šakotas asmuo, Lietuvos meilė, moksliniai bei informaciniai darbai gražiai jį įglaudžia į šią „Veidų ir problemų“ knygą. Kas klausėsi jo paskaitų, skaitė kurią knygą ar net straipsnį („XX amžiaus“ dienraštyje), galėjo gėrėtis jo minčių dinamizmu, o jo „knygos ir straipsniai lietuvių kalbos ir stiliaus atžvilgiu pralenkia ne vieną lietuvių mokslininką, kuriam lietuvių kalba yra gimtoji“ (278 psl.).

Labai įdomi ir naudinga J. Griniaus studija apie „Lietuvių literatūrą tarp kūjo ir priekalo“. Peržvelgęs literatūrą Lietuvoje Stalino diktatūros metu, kai rašytojams buvo nurodomos politinės bei ekonominės temos, kai buvo reikalaujama specifinių aktualijų ir susiaurinto (nes naivaus, gyvenimiško) realizmo, nepaliekant kūrybinės laisvės, autorius teisingai konstatuoja,

kad „sovietinamoje Lietuvoje rašytojai rašė mažai ir blogai“ (315 psl.). Nusmuko ir literatūrinė kritika, nes „rašytojams reikia ne raginimų, bet pasaulėžiūros, sąžinės ir žodžio laisvės“ (322 psl.). Nedaug kas pasikeitė literatūroje bei mene ir po Stalino mirties. „Atodrekiu“ metu mėginta iškelti netolimos praeities negeroves literatūroje bei mene, tačiau „pasiliko kompartijos diktatūra su jos ideologija ir interesais, kuriems verčiami tarnauti visi“ (340 psl.).

Konkrečiai vertindamas 1960 m. literatūrą pavergtoje Lietuvoje ir laisvuose Vakaruose, J. Grinius pažymi, kad „stambiausių dailiosios prozos raštų 1960 metais pavergtos Lietuvos rašytojai teisėjo tik du ir tuos pačius žurnaluose“ (342 psl.): H. Korsakienės „Laikinosios sostinės“ ir S. Giros „Voratinkliai draikės be vėjo“ romanai). Tuo tarpu Vakaruose pasirodė bene penki lyrikos rinkiniai ir V. Ramono, R. Spalio, A. Rūtos-Nakaitės, P. Andriušio, V. Alanto, J. Kralikausko, J. Gliaudos, A. Barono beletristinės knygos. J. Griniaus išvada: „Kiekybės ir kokybės atžvilgiais šis kūrybinis derlius gerokai pralenkia tų pačių metų sovietinę lietuvių literatūrą, kurią įvairiai remia valstybinis išdas, didelis bibliotekų tinklas ir gausūs skaitytojai“ (355 psl.).

Pabaigoje autorius pateikia dvi įdomias studijas apie „Tėviškės miestelį tremtinio žvilgsniu“ ir „Posūkį lietuvių dramoje“. Pirmojoje nagrinėjami mūsų tremties rašytojų P. Jurkaus, N. Mazalaitės ir Č. Grincevičiaus miesteliai pagal jų kūrinius; antrojoje nagrinėjama Vakaruose rašančio A. Kairio „Viščiukų ūkio“ komedija ir Lietuvoje gyvenančio Just. Marcinkevičiaus „Mindaugo“ drama-poe-

Išleistas naujas Lietuvos žemėlapis

JAV Lietuvių Bendruomenės Švietimo Tarybos rūpesčiu išleistas naujas spalvotas Lietuvos žemėlapis. Jį parengė žinomas kartografas Juozas Andrius.

Žemėlapis didelis, pritaikytas mokyklom bei įstaigom ir namam papuošti. Kairėje viršuje iškarpoje įdėtas Lietuvos vytiš, įrašyta Lietuva-Lithuania, sužymėta visa metrika. Apačioje duotas situacinis žemėlapis ir sutartinių ženklų paaiškinimas.

Žemėlapis neperkrautas, spalvos išlaikytos daugiau pasteliniame švelniame tone. Bus

lengva mokiniams susigaudyti, kur ieškoti miestų, upių, ežerų, svarbesnių aukštumų.

Žemėlapio kainos: be lazdos, sulankstytas voke ar susuktas tūtoje — 15 dol., su lazdomis nepriklijuotas ant drobės — 20 dol., su lazdomis priklijuotas ant drobės — 35 dol., priklijuotas ant drobės ir spyruoklėmis įtraukiamas į metalinį kiautą — 50 dol.

Žemėlapių galima gauti rašant: JAV Švietimo Taryba, c/o R. Kosmonas, 7209 So. Mozart, Chicago, Ill., 60629.

Kunigaikščio Kęstučio antspaudas

Seniausias šiuo metu žinomas ir su miestu sietinas ikonografinis paminklas yra Trakų kunigaikščio Kęstučio antspaudas. Vienų tyrinėtojų nuomone, jis jau naudojamas nuo 1355 m., kiti mano, kad nuo 1358 m. Šį antspaudą Kęstutis pridėjo prie dokumento, kurį kartu su Liubartu išdavė Torunės pirkliais. Apvaliame antspaude pavaizduotas šarvuotas karys su smailiu šalmu ir kardu bei skydu rankose. Aplinkui užrašas: S. Keistutis.

rių pasižmonėti. Reikia tikėtis, jie bus išpirkti, ir dr. J. Grinius galės pateikti mums sekančius „Veidų ir problemų lietuvių literatūroje“ tomus, kad mūsų literatūros vaizdas būtų vispusiškesnis, atsverias marksistinių literatūros istorikų tendencigų įreminimus.

Reikia pasigėrėti ir spaustuvės kruopštumu: nors ši didžiulė knyga spausdinta italų spaustuvėje, joje labai nedaug korektūros klaidų. Įrišimas gi tikrai puikus.

(Tėviškės Žiburiai)

Reikia pasidžiaugti, kad Lietuvių Katalikų Mokslo Akademija, talkinant prof. dr. Kaziu Alminui ir Lietuvių Fondui, apmokėjo spaustuvės išlaidas ir paleido į lietuvišką visuomenę 1.000 pirmojo tomo egzemplio-

MŪSŲ ŽINIOS

LIETUVIAI PAS PORTUGALUS

Balandžio 7 „Nemuno“ šokėjai dalyvavo savaitinėje portugalų kolonijos televizijos programoje Caravela de saudade ketvirtame kanale. Pradžioje pasirodė Rugučius, ir Čigonėlė (9 poros) Kiek vėliau dar Ketvirtainį. Prieš paskutinį šokių programos vedėjas pasikalbėjo su dviem atstovais: Ivani Popikaite ir Rikardu Eimantu, kodėl jie priklauso grupei ir iš kur kilę jų teveliai Žiūrovai pastebėjo, kad televizijos publika šiltai plojo, o programos tarnautojai šokėjus ir jų vadovą Joną Lukoševičių gražiai pagyrė.

Programa prasidėjo anksčiau, negu buvo pramatyta, dėl vėliau įvykusių futbolo žaidynių, o kaikuriuose miesto dalyse tą rytą buvo išjungta elektra. Todėl ne visi spėjo šokius pamatyti.))))(((

VYKSTA I PORTO ALEGRE

Trečiojo Pasaulio Lietuvių Jaunimo kongreso studijų dienoje susidariusi organizacinė komisija posėdžiavo Kongreso būstinėje Vila Beloje, sekmadienį, bal 7 d. Paruošti pagrindiniai dalykai, svarstysimi su Urugvajaus ir Argentinos atstovais Porto Alegre mieste balandžio 12 – 13 dienomis.

Į tą pasitarimą iš S. Paulo vyksta B. L. B. valdybos pirmininkas Algirdas Sliesoraitis, Jonas Lukoševičius, Teresė Jochytė, Elena Bareišytė, kun. A. Saulaitis, S. J., iš Londrinės Emantė ir Rimgau - das Jūraičiai.

Priimtas projektas, kaip organizuoti ni Kongreso komitetai ir bendras trijų kraštų komitetas; kokios turėtų būti ypatingos šventės ir renginiai: siūlysim praveisti sporto žaidynes ir mažą tautinių šokių šventę, kuriai vien Pietų Amerikos kraštaiparūpintų dešimtį ar vienuolika grupių šokėjų. po 16 šokėjų.

Pasitarimų metu bus sudaryta anketą, kuri per Pasaulio Liet. Jaunimo Sąjungos Ryšių centrą Čikagoje pasieks kitus kraštus.

MOTERS AMZIUS IR RUBAI Iš 4 pusl.

Bet matyt, jog Dievas skyrė moteriai ne vien vaikus gimdyti. Jinai yra „vyro palydovė“ iki garbo lentos. Ir dažniausiai dar daug ilgiau gyvena už vyrą, našlaudama arba net ir vėl ištekėdama. Jinai lieka graži iki gyvenimo pabaigos. Graži savo moteriška siela, savo jautrumu, savo nuostabiu sugebėjimu pasiaukoti šeimai ir nelaimės ištiktiesiems, nes joje yra pradžia ir pabaiga meilės Prado, kurį jinai atsineša su Dievo įkvėpta gyvybe ir paskirti mi. Išorinis gi grožis priklauso jos pačios.

Moteris visada bus elegantiška ir patraukli, jei tik ji pritaikys savo amžiui tinkamą rūbą. Gyvenam madų chaose. Jaunutės mergaitės dėvi arba labai trumpas suknytes arba baisiai groteskinai plačias ir apsiurusias „blue jeans“ – tokias

VEIKLOS KALENDORIUS

Balandžio 15 d. 19.30 Estijos konsulate Pabaltijo komiteto posėdis.

Bal. 21 d. 15 val. margučių paroda ir ridinėjimas šv. Kazimiero parapijos salėje.

Bal. 28. 17 val. mėnesinės mišios su pokalbiu šv. Kazimiero parapijoje.

Gegužės 4, 10 val. Zelinės klebonijoje BLB stipendijų komisijos posėdis.

Geg. 19 d. šv. Juozapo Vyrų Brolija rengia šventkelionę į Aparecidą.

Birželio 16 šv. Juozapo ir šv. Kazimiero parapijose pamaldos už Lietuvą, tautos išsklaidymo diena. (Taip pat ir latvių bei estų parapijose.)

Birželio 29 Zelinoje skautų ir skaučių išžodis.

MIŠIOS UŽ A. A. KUN. BENEDIKTĄ SUGINTĄ, Zelinės bažnyčios statytoją bus balandžio 19 diena, 19.30 val..

UŽSIMOKĖJO UŽ M. L

Petronėlė Vosylienė, Campinas 36 kr. Juozas Gavėnas ir Vincas Tubelis po 40 kr., ir Viktoras Damkauskas 50 kr..

S E R G A ilgametis M. Lietuvos ska

SERGA

Balandžio 4 operuotas ilgametis ML skaitytojas ir jos išnešiotojas Parque d. Nações Kazimieras Skorupskis. Linkimo greičiau pasveikti. P'D'

M I R Ė

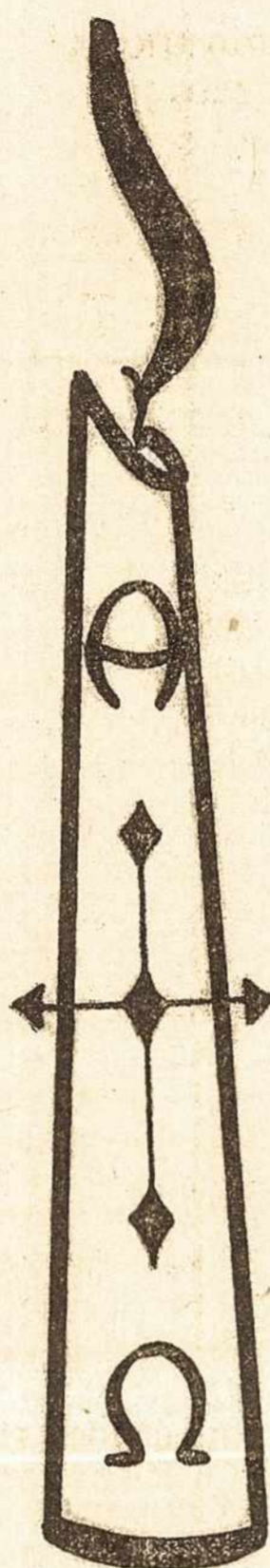
Balandžio 5 d. a. a. PRANCIŠKA VORKIENĖ MĀRCINKEVIČIŪTĖ, 67 metų našlė. Gyveno V. Anastácio, palaidota Lapos kapuose.

Bal. 8 d. a. a. ALFONSAS ŠVITRA 72 metų amžiaus, kilęs iš Šiaulių. Liko žmona Marija. Gyveno V. Paulina. Palaidotas V. Alpina kapuose.

prastos medžiagos amerikietiškas darbo kelnes. Jos iškreipia, sukarkatūrina prigimtą dailumą, lieknumą. Bet pasižiūrėjus į šypsanti jauna veidelį tie karikatūriški rūbai nebematomi, nes jauti jaunystės šauksmą!

Daug blogiau, kai pusės amžius pasiekusi moteris įsivelka į tokius drabužius. Gaunama tikrą karikatūrą. Ir tai tokią, kurios nei pačios vaikai nebeprisiima. Viskam yra sava vieta. Pagal amžių ir parėdas.

Tai nereikia, jog pagyvenusio moteris turi apsileisti ilgais „androkais“, avėti plačiomis šliurėmis, nešioti kuodelin susuktus plaukus. Ne! Atvirkščiai! Vyresnio amžiaus moteris turi atrodyti visada tvarkinga, švari, susišukavusi, dailiai pagal savo stuomenį pritaikytu rūbeliu apsilvikiusi. Jinai neturi vengti kosmetikos. Bet tą reikia irgi prisitaikyti pagal savo akių ir odos spalvą.

Kai man teko lankytis Paryžiuje 1939 metais, ir nueiti į turgelį apsipirkti vaisių ir daržovių, aš visada stebėdavau tų pardavėjų moterų elegantišką išvaizdą. Jos labai paprastos kaimietės moterys, bet kokios tvarkingos, švarios ir patrauklios savo išvaizda. Dailiai prišukuotos, dažniausiai tamsios spalvos suknelėmis, su prieju dėmėmis irgi pritaikytomis su knelės spalvos. Kitos net su mažytėmis skrybėlaitėmis, bet taip elegantiškai tinkančiomis prie jų veidų... Tada Paryžiaus mados ir moterys buvo išgarsėjusios savo elegantiškumu.

Šiandieną vyresniajai kartai nėra ko baidytis madų. Jos yra, kaip jau minėjau, chaotiškos. Bet kiekviena motina ar močiutė gali būti elegantiška savo šeimoje ir tarp žmonių.

Elegantiškumo paslaptys.

1. Nedėvėk rūbo, kurio spalvos, ar kirpimas netinka. Vyresnio amžiaus moterims nedera suknelės aukščiau kelių. Blauzdy įšplitusioms venoms (varizes) paslėpti nešiook ilgas kelnes. Bet jų kirpimas turi būt pritaikytas. Dabar tai yra madoje, nėkas nesistebės. Jei nenori ilgų kelnų, tai nešiook korsetą su kojine, tik ne-

Klemensas Jūra

A L E L I U J A

Šaukia varpas viršum miestų neramiųjų
Šaukia, beldžias į sugrubusiąją širdį,
Varpo dūžiuos nuskambėjo Aleliuja, –
Tiktai daugelis to šauksmo negirdi...

Varpas liejasi per klonius tolimiausius,
Nuo kalnynų iki prarajų giliųjų,
Ar išgirsi šitą šauksmą, ar tu jausi?
Aleliuja, Aleliuja, Aleliuja!

Šaukia varpas užsimiršti skriaudą, vargą –
Kurs nesėtas, neaugintas – vis lapoja...
Ir užmiršus savo būtį skurdžią, menką
Jam pritarti – Aleliuja, Aleliuja!

Kristus kėlės – visi laukėm džiaugsmo šito –
Nuo anų senų laikų žilųjų –
Pranašu apie tai jau buvo parašyta?
Aleliuja, Aleliuja, Aleliuja!

Mes sulaukėm džiaugsmo šito? Kristus kėlės!
Jie pakeis visus planus žmonių piktyjų,
Jis prikels ir mūsų brangią tėviškėlę –
Aleliuja, Aleliuja, Aleliuja.

permatomomis, o specialiai pritaikytomis.

Nebūtina nešioti vien juodų spalvų rūbą. Pietų kraštų klimatas jis yra net žalingas. Yra labai švelnių ir gražių spalvų medžiagų, tinkamų bet kokiam amžiui.

Batelius nešiook visada patogius vienu numeriu didesnius, kad galėtum paslėpti kojų pirštų iškrypimus ar kitus trūkumus.

2. Visada tvarkingai susišukuot. Nereikia slapstyti savo plaukų retumo po skarele. Dabar yra perukų (dirbtinų plaukų) kurie atstoja kepurytes ir juos prisitaikiusi atrodo tvarkingai. Namie peruką nenešiook, nes jie sulauko natūralų galvos odos alsavimą. Namie, gražiai susišukavus plaukus, galima juos prilaukiyti lankeliu, ar sudėstyti jos skarytės juoste.

3. Nakčiai pasinaudotina kremas veidui ir rankoms, bet tokiais, kurie geriau tinka jūsų odos ypatybėms: sausai odai riebius kremai su lanolinu; riebiai odai sausi nantys skysti kremai-ločao.

Nevartokite jokių pudros. Ji yra pati žalingiausia priemonė veido odai.

Vyresnio amžiaus moterims tinka lengvas, kremas pobūdis „ružas“ skruostams atgaivinti. Ir labai lengvas rausvas pieštukas blukusiai natūraliai lūpų spalvai pagyvinti.

Antakių galima paryškinti lengvu pieštuku. Jokiu būdu nevartot aplink akis jokių dažų – tai labiau pabrėžia amžių ir raukšles.

Sena tvarkinga moteris gali būti nuostabiai graži savo ir išvagotu veidu, nes jos veido raukšlės yra paslėpti visi jos išgyvenimai, jos gyvenimo turinys. Jo nereikia baidytis – tai natūralu. H. Mošinskienė

MŪSŲ ŽINIOS

V. ZELINOS MALDOS APAŠTALAVIMO IR LIETUVIŲ KATALIKŲ MOTERŲ DRAUGIJOS NARĖS IR VALDYBOS SVEIKINA KUNIGUS SALEZIEČIUS IR TĖVUS JĖZUITUS ŠV. VELYKŲ PROGA!

DIDŽIOSIOS SAVAITĖS APEIGOS – GB-RJ, SP, RS.

KALVARIJOS PARAPIJA- Rio de Janeiro

Balandžio 14, Velykų rytą, 11 val. Mišios.

ŠV. JUOZAPO PARAPIJA- Vila Zelma

Didįjį ketvirtadienį šventųjų aliejų pristatymas, bendros Kristaus Vakarienes Mišios ir adoracija iki vidurnakčio.

Didįjį penktadienį, 15 val. Liturginis veiksma. 18 val. Kristaus kančios procesija.

Didįjį šeštadienį, 19 val. Velykų vigilija ir Mišios.

Velykų rytą, 6 val. Kristaus Prisikėlimo procesija ir lietuvių susitikimas su prisikėlusiu Kristumi. Šv. Mišios.

Per visas pamaldas giedos Liet. Kat. B-nės choras

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJA

Didįjį ketvirtadienį, Paskutinės vakarienes, Mišios Mookoje 19:30 val.

Didįjį penktadienį, 15 val. Kryžiaus pagarbinimas ir kitos apeigos Mookoje. Priimama šv. Komunija.

Didįjį šeštadienį, 19 val. Ugnies šventinimas ir kitos apeigos, Velykų vigilijos Mišios Mookoje.

Velykų diena, 8 val. Mišios Mookoje. Mišios Jačanā 9:30 val. (tai yra, vieną valandą vėliau), Utingoje 16:30 val. Bėm Retire Velykų rytą pamaldų nebus,

Porto Alegre, RS, apie Velykų rytą pamaldas lietuviams praneš p. Jonas Cėcinas.

SUSIKAUPE JAUNIMAS

Cotia vietovėje pereitą šeštadienį ir sekmadienį vyko metinės jaunimo rekolėkcijos. Stovykliškoje aplinkoje pradėta su Vytauto ir Eugenijos Bacevičių pašnekesiu "Kur yra tavo brolis?" ir bendromis diskusijomis. Vėliau tą patį vakarą pauosta bendruomeninė atgailos malda. Sekmadienį grupė nuvyko į luošųjū vaikų prieglaudą, o popiet Vincas Tubelis plačiau gvildeno rekolėkcijų temą, paimtą iš „Campanha de Fraternidade" šūkie. Susitelkimo diena baigta šv. mišiomis, kurias koncelebravo kun. H. Šulcas ir kun. A. Saulaitis.

))))((((

ATVYKO, IŠVYKO

Aldona Žuklytė Kavaliauskienė išvyko į Montevideo slaugyti savo sergančią motiną Emiliją Žuklienę.

))))((((

DAŽĖ MARGUČIUS

Plė Irena Skurkevičiūtė bal. 6 d. šv. Kazimiero parap. mokyklėlėje mokė dažyti margučius. Plė Irena yra stipri margučių dažymo menininkė, ir vaikai išmoko ir nudažė labai gražių margučių.

MARGUČIŲ PARODA

Šv. Kazimiero lit. mokyklėlė rengia margučių parodą ir jų ridinėjimo popietę per Atvelykį 15 val. Už gražiausiai nudažytą margutį dažytojas laimės premiją. Viena premija bus vaikų gražiausiai nudažytam, kita – suaugusio. Jei atsinėstų mamytės užkandžių, būtu galima turėti ir „baliuką".

LENTA T.J. BRUŽIKUI PAGERBTI

Prie Montevideo lietuvių bažnyčios kovo 17 atidengts paminklinė lenta, pagerbtanti pirmąjį tos parapijos kleboną-kūrėją a.a. T. Joną Bružiką. Pareigą atliko Liet. Kat. Moterų draugijos ir Liet. Kat. Vyrų draugijos pirmininkai iš anų laikų Prisiminimo akte skaitytas S. Paulė gyvenančio poeto Klemenso Jūros eilėraštis, parodyta filmų ir skaidrių iš Urvajaus lietuvių veiklos, kurią skatino T. Bružikas.

São Miguel Paulista kovo 31 d. buvo mišios už T. J. Bružiką, užprašytos p. Adelės Katauskienė.

I E Š K O M A S

Kas žinote kur gyvena, ar gal yra mišes VINCAS KARALIUS, Jurgio sūnus, Briedžių kaimo, Šakių apskr., gimęs 02 metais, į P. Ameriką atvykęs 1944 ar gal net 1944 metais, malonėkit pranešt M.L. redakcijai. (Telef. 273-03-38.)

))))((((

RAŠO APIE MUS

Vaikų laikraštyje „Eglutė" 1973 m. gruodžio numeryje įdėti du piešinėliai iš šv. Kazimiero parapijos lituanistinės mokyklėlės – Ieros Aradzenkos ir Petro M. Dovydausko.

))))((((

DANTISTAS DAKTARAS VIKTORAS SAULYTIS

perkėlė savo kabinetą į R. Taquari, nr 19, salė 1. Priėmimo valandos: nuo 14 iki 20-os valandos, nuo pirmadienio iki šeštadienio, įimtina.

ŠIO „MŪSŲ LIETUVOS" NUMERIO
GARBĖS LEIDĖJAS
ANTANAS GAULIA

daugelį kartų parėmęs M. Lietuvą gausiomis dovanomis. Jam už didelį palankumą nuoširdus ačiū!

M.L. Administracija

POSĖDŽIAVO LIET. KAT. BENDRUOMENĖ.

Visuotinis šv. Juozapo Liet. Kat. Bendruomenės susirinkimas buvo Jau-nimo namuose, kovo 31 d. nuo 16 iki 20 valandos. Dalyvavo apie 30 narių. Išklaudyta pereito susirinkimo protokolas, priimtas su pataisomis. Išde turima: apie 800 kruzeirų.

Po valdybos pranešimo ir dalyvių diskusijų paaiškėjo, kad nepadaryta jokios pažangos sutarties su kunigais Saleziais reikalavimu. Kurijoje buvusi LKB atstovų grupė, kuriais kurija negalėjusi užtikrinti nė dešimčiai metų lietuvių kunigų, Zelinos bažnyčia.

Po įtemptų karštų diskusijų, kai kurie dalyviai priėjo prie asmeniškų kaltinimų ir asmeniškų pastabų, dėl kurių iš posėdžio pasišalino LKB pirmininkas, susirinkimui dar nepasibaigus.

Nariams byla pristatyta taip, lyg vykūpija arba saleziečiai kesintūsi nusavinti bažnyčią, jaunimo namus ir kleboniją. Nariams nėra aišku, kad tokių kėslų nei vieni, nei kiti neturi. Nepranešta, ar vykūpija klausė, ar lietuviai gali garantuoti kanidatų kunigų seminarijon p e r atidinančius 10 metų.

Kitas LKB visuotinis susirinkimas numatytas rugsėjo mėnesį kai bus praves-ti naujos valdybos rinkimai.

Byla dėl Zelinos parapijos tęsiasi jau pusketvirtus metus. Brazilai, kurie jaučia tam tikrus varžtus prieš prieš save šioje mišrioje parapijoje, savo dauguma atsisako duoti mėnesinę auką, einamiems parapijos reikalams padengti, bažnyčiai pataisyti ir palaikyti. Todėl dabar didesnę pinigų sumą vėl sudeda lietuviai, pagal seną parapijos Tarybos paprotį.

Valdybos narys turtui globoti pranešė, kad valdyba stengiasi sužinoti, kas atsitiko su kitais parapijos turėtais sklypas per tuos 25-30 metų, kai LKB valdyba nieko neveikė, nors dar veikė kai kurios tos Bendruomenės dalys.

))))((((

PRANEŠIMAS DRAMOS MĖGĖJAMS

Balandžio 28 d. 16 val. Zelinos Jaunimo namuose šaukiamas Dramos mėgėjų ratelio susirinkimas ateities veiklai aptarti. Kviečiami visi, kurie norėtų aktyviau prisidėti prie dramos meno puoselėjimo.

Arūnas Steponaitis

ŠIURPI NELAINĖ

V. Prudentės ir Zelinos lietuvių sukūrė šurpi žmogžudystė praėjusio penktadienio rytą, bal. 5 diena.

R. Monteiro Soares Filjo 199 gyvenimo trys senukai, dideli draugai dar iš nepriklausomos Lietuvos kovų už laisvę laikų. Namų savininkas 78 metų Boleslovas Verbickas laikė pas save 80 metų Feliksą Širvydą ir Motiejų Razbicką 71 metų. Brazilijon atvykęs Boleslovas pra sigyveno greičiau už kitus savo draugus ir už mažą nuomą davė jiems po kambary. Bet Feliksui nepatiko mažesnis už Motiejaus kambarys, ir jis nutarė nebe mokėti nuomos. Dėl to Boleslovas dažnai susibardavo su Feliksu. Ne kartą ir policija turėjus išikišti šikarščiauvius apiraminti. Motiejus palaikė savininką Boleslovą. Feliksas pradėjo įtarti, kad Motiejus su Boleslovu susitarė juo atsikratyti. Kadangi buvo jau nebemalonus gyventi, tai Boleslovas ėmė reikalauti, kad Feliksas pasijieškotų kito buto.

Minėta penktadienio rytą Motiejus turėjo vykti ligoninėn operuotis, ir atsisveikindams, kalbėjosi su Boleslovu. Pasirodė Feliksas su revolveriu rankoje, šaukdamas, kad juodu vėl tariasi juomis nusikratyti. Ėmė šaudyti Boleslovui suleido dvi kulkas: vieną krūtinei, kitą pilvan. Motiejus gavo vieną garon ir vieną pilvan. Kaip pamišęs Feliksas nulėkė savo kambarin, vėl užtaisė ginklą ir pirmu šūviu galvon tik nusibružino. Antru šūviu dešinį smilkinį ir krito negyvas. Visi trys buvo vedę.

MŪSŲ
LIETUVA

NOSSA LITUANIA

Caixa Postal 44 21
01000 São Paulo, SP

Director responsável
Dr. JOSÉ FERREIRA CARRATO

Redator: Jonas Kidykas
Administrador: P. Daugintis

METINĖ PRENUMERATA: 36 kt. GARBĖS PRENUMERATA: 170 kt. Pastiro numerio kaina: 70 centavų. Užuojaunos ir sveikindamasi nuo 10 kt. pagal didumą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija. Čekius rašyti „Pedro Daugintis" vardu.

Straiptinius ir korespondencijas redakcija taipo, perivarko savo nuožiūra. Nonamdoti rastai gražinami tik autorui prašant. Favarde pasirašyti straiptiniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėju nuomonę. Už skelbimus kalbą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spausdinamas antradieni. Todėl vietinės žinios ir pranešimai 9 - 10 puslapiams redakcijai įteiktini ne vėliau, kaip iki pirmadienio pietu.